Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

34ον

Ο ΟΣΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ἔκρυβε μεγάλον ἐσωτερικὸν θησαυρόν. Ἐπίστευεν ὅτι ὁ κόσμος τῆς γῆς εἶναι «ξενητιά», εἰς τὴν ὁποίαν διαβιοῖ ὁ ἄνθρωπος, ὡς ὂν «οὐχ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον», ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ Πλάτων. Καὶ πάντοτε ἀναπολοῦσε τὴν «ἄνω πατρίδα».

Ἐξωτερικῶς, εἰς τὴν λατρείαν του, τὴν εὐλάβειάν του, τὰ ἤθη του καὶ τοὺς τρόπους ἦτο καὶ ἐφέρετο ὡς ἕνας ἁπλὸς ἀλλὰ βαθύτατα πιστὸς χριστιανός, ἐν «ἀφελότητι καρδίας» περιπατῶν σεβόμενος εἰς τὸ ἔπακρον πᾶσαν ὀρθόδοξον παράδοσιν τῆς Μητρὸς ἐκκλησίας καὶ γενικῶς οὐδόλως διαφέρων, κατὰ τὰς ἐξωτερικὰς τουλάχιστον ἐκφράσεις καὶ ἐνεργείας του, ἀπὸ πάντα ἁπλοῦν καὶ ἀπαίδευτον, πλὴν εὐσεβέστατον χωρικὸν τῆς ὑπαίθρου.

Ἔσωθεν ὅμως ἔκρυπτε τὸν πολύτιμον θησαυρὸν τῆς σοφίας του, τῆς διαλεκτικῆς του ἱκανότητος, τῆς ποιητικῆς διαθέσεως, τῆς ἀληθῶς εὐαγγελικῆς ὑπεροψίας τῶν πάντων ἔναντι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Πολύτιμος κρᾶσις κοσμίων ἠθῶν καὶ ταπεινοῦ φρονήματος μετὰ σοφῆς πείρας τῆς ζωῆς, γνώσεως τῆς ἐγκοσμίου σοφίας καὶ τῆς ὑψηλοτάτης ὀρθοδόξου πνευματικότητος.

Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, εἰς τὸν ἐρευνητὴν τῶν ἔργων του παρουσιάζεται ὁ σοφὸς ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται μὲ ὑψηλὰ θεολογικὰ θέματα ἀλλὰ καὶ ὁ πλήρης πλούτου καρδίας καὶ συγγραφῶν ὠφελίμων, ἠθικῶν μελετῶν καὶ προσευχητηρίων, ὥστε δικαίως νὰ δύναται τις νὰ τὸν κρίνῃ ὡς τὴν ὡραιοτέραν σύνθεσιν θεολόγου νοῦ καὶ ὁσιακοῦ βίου μὲ πλήρη καὶ ἰσόρροπον κατάφασιν πρὸς ὅλας τὰς πνευματικὰς ἀξίας, τὸ σύνολον ἀποπνέον εὐωδίαν Χριστοῦ.

Ἔκφρασιν τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖ τὸ τμῆμα προοιμίου μελέτης του «Περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς», εἰς τὸ ὁποῖον φανεροῦται καὶ πόλιν τὸ πρακτικὸν καὶ θεωρητικὸν τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πρὸς πάντας ἐπεκτεινομένη εὐεργετικὴ παρουσία του, κατὰ τὸ παύλειον «σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί».

«Τὴν μελέτην ταύτην περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ ἱερῶν μνημοσύνων συνετάξαμεν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ 9 ἤδη ἐτῶν, ἡ ὁποία ἐξεδόθη εἰς 1500 ἀντίτυπα ἐξαντληθέντων τῶν ἀντιτύπων ἀνεδημοσιεύσαμεν μετ' οὐ πολὺ εἰς 3.000 ἀντίτυπα, τὰ ὁποῖα διενείμαμεν εἰς τοὺς νομοὺς Εὐβοίας καὶ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, ὅπου διετελέσαμεν ἱεροκήρυξ.

Εἰς τὴν σύνταξιν ταύτην ὡρμήθημεν ἐκ τῆς θεωρηθείσης ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν πρὸς τὰ ἱερώτατα τῶν καθηκόντων αὐτῶν πρὸς τοὺς κεκοιμημένους γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς αὐτῶν, ἕνεκα ἀγνοίας τῆς σπουδαιότητος καὶ ἀναγκαιότητος τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας μνημοσύνων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προσγινομένης τοῖς ἐν Κυρίῳ τελευτήσασι ψυχικῆς ὠφελείας, τῆς ὁποίας καὶ αὐτοὶ μέτοχοι γίνονται ἀπολαμβάνοντες παρὰ Θεοῦ πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀποιχομένους εὐεργεσίαν καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεως αὐτῶν πρὸς σωτηρίαν τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν».

(Εἰσαγωγὴ τῆς ἀνωτ. μελέτης)

Εἰς ἑτέραν ὡραίαν καὶ βραχεῖαν ἐνασίαν του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑποτύπωσις περὶ ἀνθρώπου», 1893 Κύμη, ἀναφέρει ὡς ἑξῆς τὴν αἰτίαν τῆς ἀνωτέρω συγγραφῆς.

«Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἔργου ὡρμήθημεν ἐκ τῆς συζητήσεως πρὸς φοιτητὰς τινας ἀποφαινομένους, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ ποσὸν μόνον εἶναι διάφορος τῆς ψυχῆς τοῦ ζώου.

Ὡρμήθη δὲ ἡ συζήτησις ἐξ ἄρθρου ἐφημερίδος τινός, εἰς τὴν ὁποίαν ἱστορεῖτο ἡ διάσωσις Μοναχῆς τινος ὑπὸ κυνὸς κατὰ τὴν πυροπόλησιν τῆς Μονῆς.

Πρὸς διάψευσιν τῶν πεπλανημένων δοξασιῶν των συνετάξαμεν μικρὰν μελέτην «Περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ζώου» ἐκ 16 μόνον σελίδων, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν.

Τὸ ἔργον ὅμως ἦτο δυσανάλογον πρὸς τὴν ὑφόθεσιν καὶ ἀτελέστατον καὶ συνεπῶς ἀνίσχυρον νὰ μεταπείσῃ τοὺς φίλους φοιτητάς, πολλὰς φέροντας τὰς ἀντιρρήσεις.

Ἡ ἀντίστασις αὕτη διεθέρμανε τὸν ζῆλον ἡμῶν καὶ γενναότερα ἐλήφθη ἀπόφασις. Ἀπεφασίσαμεν νὰ μελετήσωμεν τὸ ζήτημα καὶ νὰ γράψωμεν, ὅσον ἦτο δυνατὸν τελειότερον... Τοῦτο τὸ ἐκπονηθὲν ἡμῖν ἔργον.

Συγγράψαντες σκοπὸν ἐθέμεθα νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀγνοοῦσιν ὁποῖοι τινὲς εἰσιν, οἷον τὸ χάος, ὅπερ ἔστηκε διαχωρίζον τὸν ἄνθρωπον τοῦ ζώου, καὶ οἵα ἡ εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου.

Εὐτυχεῖς θὰ λογισθῶμεν, ἐὰν τὸ ἔργον θεωρηθῇ ἐπαρκὲς καὶ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐγράφη. Διότι ἡ ἐπιδοκιμασία αὐτοῦ ἔσται ἡ μόνη ἠθικὴ ἀμοιβὴ τῶν πόνων μας».

Ἐν Κύμῃ Εὐβοίας 16 Φεβρουαρίου 1893

Πῶς νὰ μὴ ἐκπλαγῇ τις ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς ἀγάπης τοῦ ἱεροκήρυκος, τὸ «μὴ ὀκνηρόν» αὐτῷ πρὸς πλήρωσιν πάσης χρείας καὶ ἐλλείψεως τοῦ πνευματικοῦ του ἀγροῦ, πάντοτε προσφέροντος τὸν λόγον τῆς ἐν αὐτῷ ἐλπίδος, ὅστις καὶ τὸν ἐκίνει ἀπὸ θυσίας εἰς θυσίαν, καθημέραν «ἀποθνήσκων» εἰς τὸ καθῆκον;

Ἐπισκεφθεὶς εἰς περιοδείαν του τινα τὸ Γυμνάσιον Λαμίας, ἱεροκήρυξ ὢν Φθιώτιδος, μὲ λίαν ἐπαγωγὸν ὕφος καὶ χάριν ἀπευθύνει τὰ ἀκόλουθα λόγια πρὸς τοὺς μαθητάς:

—«Οὐχὶ ἡ συνείδησις ὑφισταμένης ἀνάγκης οὐδὲ ἡ περίσσεια γνώσεων ἤγαγον ἐμέ ὧδε, ὅπως διδάξω ὑμᾶς, διότι λίαν ἱκανὸς πρὸς τοῦτο ὁ τῶν καθηγητῶν Σύλλογος καὶ ἡ ἐγνωσμένη τοῦ Γυμνασιάρχου πολυμαθία, ἀλλ' ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη, καὶ τὸ τοῦ ἱεροκήρυκος καθῆκον, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ ἐπιτελέσω διὸ οὐδὲν καινὸν καὶ ἄγνωστον εἰς ὑμᾶς θὰ εἴπω, οὐδὲ θὰ διδάξω ὑμᾶς σοφὰς τινας διδασκαλίας, ἀλλ' ἁπλῶς θὰ ὑπομνήσω ὑμῖν ὅσα ἤδη καλῶς ἐδιδάθχητε, προτρέψω δὲ ὑμᾶς εἰς τὴν τῶν δεδιδαγμένων ἀκριβῆ τήρησιν, ἐνθαρρύνων ὑμᾶς πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας καὶ ἐνισχύσω ὑμῶν τὸ φρόνημα πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐνάσκησιν, ἀποδεικνύων ὅτι χρὴ πάντα πιεῖν, ὥστε ἀρετῆ καὶ φρονήσει ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν, ὅτι καλὸν τὸ ἆθλον καὶ ἡ ἐλπὶς μεγάλη».

Οὕτως ἐκινεῖτο καὶ ἐνήργει ὁ τῆς ἀληθοῦς παιδείας ἐραστής, ὁ τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ καὶ Ἐπίσκοπος καὶ τῶν ἱερῶν Αὐτῆς παραδόσεων φρουρός. Εἷς τὸ ὡραῖον του ἔργον «Χριστολογία» ἀναφέρει τὰ κατωτέρω θαυμαστὰ περὶ τῆς ἀληθοῦς λατρείας τοῦ θείου, ἀντιδιαστέλλων ταύτην ἀπὸ τὴν ψευδῆ τῶν φιλοσόφων, οἱ ὁποῖοι δεσμοὶ τοῦ νοῦ των, νομίζουν ὅτι λατρεύουν καὶ αὐτοὶ τὸν Θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθῆ, ἐνῶ ἀπέχουν σφόδρα τούτου, λατρεύοντες ἑαυτοὺς καὶ οὐδένα ἕτερον ἢ μᾶλλον καὶ τὸν κενῶντα αὐτοὺς δαίμονα τῆς ὑπερηφανίας. ὡς θεολογικώτατα ὁ ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀναφέρει εἰς τὸ ἔργον του «Περὶ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων».

...«Ἡ πτῶσις μαρτυρεῖ ἀθέτησιν τῆς Θείας Βουλήσεως καὶ ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀληθείας. Ἡ ἐπὶ χιλιετηρίδας ἐμμονὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ πτώσει μαρτυρεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς Θείας ἀντιλήψεως καὶ ἀποκαλύψεως.

Ὁ πεπτωκὼς ἄνθρωπος ἄνευ τῆς θείας ἀποκαλύψεως ἀδυνατεῖ νὰ λατρεύσῃ τῷ ἀληθεῖ Θεῷ. Ἡ λατρεία ἡ ἐκ μόνης τῆς φυσικῆς Θεογνωσίας ἐστὶ λατρεία Θεοῦ νοουμένου καὶ μὴ γιγνωσκομένου. Ἡ λατρεία τοῦ μὴ γιγνωσκομένου Θεοῦ ἐστι λατρεία τοῦ νοῦ καὶ οὐχὶ τῆς καρδίας, λατρεία ἄνευ ἀγάπης, ἄνευ ἐπικοινωνίας πρὸς τὸ Θεῖον· ἐστὶν ἀνύψωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, ἀλλ' ἡ ἀναγωγὴ αὕτη τοῦ πνεύματος οὐκ ἔστι λατρεία τοῦ Θείου· λατρεία ἄνευ ἀγάπης οὐκ ἔστι λατρεία, ἀλλὰ φισολοφία περὶ Θεοῦ, ἕτερον δὲ τὸ λέγειν περὶ Θεοῦ, καὶ ἕτερον τὸ λατρεύειν Θεῷ.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ λατρεύων τὸ Θεῖον ἐπικοινωνεῖ μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τελειοῦται καὶ ἁγιάζεται· ὁ μὴ γνοὺς τὸ Θεῖον οὐδὲ ἐλάτρευσεν Αὐτῷ, ὁ δὲ μὴ λατρεύσας, οὐκ ἐτελειώθη, οὐδ' ἡγιάσθη, οὐδὲ κοινωνὸς τοῦ Θείου ἐγένετο».

Ἀπορεῖ καὶ θαυμάζει τὸ βάθος καὶ τὴν λεπτότητα τῶν νοημάτων τοῦ Ἱεράρχου Ὁσίου πᾶσα θεοφιλὴς καὶ λογία ψυχή, δοξάζουσα τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὕπαρξιν τοιούτων ἀληθῶν ποιμένων τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν πίστεως καὶ θρησκείας.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ἀφιέρωσεν ὅλον τὸν βίον του ὁ τῆς Αἰγίνης φρουρὸς καὶ ἐκ τῆς γραφίδος του προῆλθεν εἷς ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ὁρισμῶν καὶ ὕμνων της, πλήρης χάριτος, εὐσεβοῦς διαθέσεως καὶ φιλοσόφου ἐνατενίσεως.

ΠΩΣ ΕΒΛΕΠΕ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ

Ἰδοὺ τί ἔγραφε περὶ θρησκείας εἰς τὸ ἔργον του «Ποιμαντική»:

«...Ἡ θρησκεία ἐστὶν ὁ ἰθύντωρ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων· ἄνευ θρησκείας ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ μυστήριον ἀκατάληπτον.

Ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ ὡς ὄντος λογικοῦ καὶ αὐτεξουσίου, ἄνευ θρησκείας, δὲν ἔχει ἀποχρῶντα λόγον ἐπὶ τῆς γῆς· διότι ὁ λόγος ἄνευ ἠθικῶν ἀρχῶν ἐστι μέσον διαφθορᾶς καὶ ἐξουθενώσεως· ἄνευ θρησκείας ὁ ἄνθρωπος καθίσταται ὁ διαφθορεὺς τῆς θείας εἰκόνος, ὁ καταστροφεὺς τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀληθοῦς.

Ἄνευ θρησκείας ὁ ἄνθρωπος ἀποβαίνει ἡ ἀντίπτλος δύναμις, ἡ ἀντιστρατευομένη πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ καταπολεμοῦσα τοὺς νόμους, καθ' οὓς ὁ κόσμος ὁδηγεῖται εἰς τι σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Ἡ θρησκεία ἐστὶ μυχιαίτατόν τι ὑψηλὸν συναίσθημα πλήττον τὰς μυχιαιτάτας χορδὰς τῆς καρδίας, ἀναπτεροῦν τὸ φρόνημα, ἀνυψοῦν τὴν διάνοιαν ὑπεράνω τοῦ αἰσθητοῦ οὐρανοῦ, διευθύνον τὰ διανοήματα κατὰ τὴν ἄτρεπτον βουλὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναμόζον τὰς πράξεις καὶ τὸ πολίτευμα πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμόν.

Τὰ σπέρματα ὅμως τῆς συγχρόνου τραγικότητος καὶ καταφρονήσεως τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου εἶχον πρὸ πολλῶν ἐτῶν σπαρῇ καὶ ἀναπτυχθῇ εἰς Εὐρώπην. Οὕτω καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἁγίου πλεῖστοι ἦσαν οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, καὶ φυσικὰ πρῶτοι οἱ «πεπαιδευμένοι» καὶ τῆς «ἀνωτέρας» λεγομένης «τάξεως», οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ἠσχύνοντο νὰ κηρύττουν ὅτι δὲν διαφέρουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὸν πίθηκον! Ἡ ἤδη εἰσδύσασα «πνευματικὴ πανοῦκλα» εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἐκ τῆς Ἑσπερίας μὲ ὅλας τὰς ἀνωτέρω θεωρίας καὶ μορίας ἑτέρας, εἶναι ἀδύνατον, ὡς λέγει εὐφυῶς καὶ εἰρωνευόμενος σύγχρονος θεολόγος, νὰ ἀντιμετωπισθοῦν δι' ἐγκυκλίων μόνον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος ἄνευ ζώσης ἀντιδράσεως καὶ συστηματικῆς ἀναμετρήσεως μὲ τὸ κακόν.

Ἰδοὺ ὅτι καὶ εἰς τοῦτο ὁ τῆς Αἰγίνης ἀσκητὴς ἀπεδείχθη ἄριστος καὶ «γραμματεὺς ὀξυγράφος», τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ἐργαζόμενος ἐπιμελῶς καὶ προτάσσων ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν «Τομώτερον ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον».

Εἰς τὴν μελέτην του «Περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς» ὁμιλεῖ μὲ τὴν φωνὴν τῆς ἐκκλησίας διὰ τοὺς ἐφιεμένους σωτηρίας καὶ τὴν ἀληθῆ παρηγορίαν τῆς καρδίας, ἡ ὁποία μόνον «ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου Κυρίου» εὑρίσκει εἰρήνην καὶ ἀνάπαυσιν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ὁ ἐδαφολογικὸς χάρτης τῆς χώρας μας ἀποτελεῖ μεγάλης σημασίας ἔργο

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρα ἡ χώρα μας, ἀνεξάρτητα ποὺ ὑπηρετοῦν αὐτοί. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν συνδυασμένη προσπάθεια ὅλων τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἐπιβάλλουν οἱ σημερινὲς περιστάσεις, ποὺ ἀπαιτοῦν νὰ γίνονται οἱ διάφορες ἐργασίες κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο καὶ στὸ συντομώτερο χρόνο. Ἐπὶ πλέον ἡ προσπάθεια ἀποτελεῖ μία καινοτομία ποὺ τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας ἔχει σταθερὴ ἀπόφαση νὰ προωθήσῃ καὶ στὴ μελέτη διαφόρων ἄλλων ἐξ ἴσου σοβαρῶν, γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ γεωργία, προβλημάτων.

Γενικώτερα ἡ ὅλη ἐργασία σχεδιάζεται μὲ τὰ πρότυπα ποὺ ἐφαρμόσθηκαν σ' ἄλλες χώρες καὶ τὶς εἰσηγήσεις ξένων ἐμπειρογνωμόνων, προσαρμοσμένα στὴ δική μας πραγματικότητα βάσει τῆς πείρας ποὺ ἔχει ἀποκτηθεῖ ἀπὸ τὶς προσπάθειες τοῦ παρελθόντος.

ΚΑΤΣΑΙΤΗΣ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΕΤΟΙΜΑ, ΗΜΙΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΕΝΑΝ ΑΝΔΡΑ

ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ ΓΩΝΙΑ, ΕΝΑΝΤΙ ΔΗΜΑΡΧΙΑΣ, — ΠΑΤΡΑΙ

Ἐκτυποῦνται ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΤΥΠΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ • ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ • ΒΙΒΛΙΑ

"Γωνιὰ τοῦ βιβλίου"

★ ΤΥΠΟΣ • ΒΙΒΛΙΑ • ΧΑΡΤΙΚΑ • ΓΡΑΦΙΚΑ! ΤΕΧΝΑΙ ★

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32 • ΤΗΛ. 277-396 • ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

αρτιν 1931

ΠΑΤΡΑΙ – ΑΘΗΝΑΙ

κλισσε δι'ολας τας εκτυπωσεις εφημεριδων · περιοδικων βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων κλπ εντυπων

πολυχρωμα · μονοχρωμα

ΠΑΤΡΑ: ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 276 203

ΑΘΗΝΑ: ΓΕΡΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 5240 761

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡΙΚΑ

Κοστούμια Μοντγιόμερυ Τζάμπετ Πλεκτά Ὑπουάμισα

Καὶ ὅ,τι θελήσῃ ὁ ἄνδρας σὲ τιμὲς καταπληκτικὲς

Ἐπισκεφθῆτε μας ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 γιὰ νὰ πεισθῆτε

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Θησαυρίσματα Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Βενετίας

Κάθε χρόνο εἴμαστε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ χαιρετοῦμε τὴν ἔκδοση τῶν «θησαυρισμάτων» τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βενετίας ποὺ κάθε χρόνο βγάζουν κι ἕνα νέο τόμο μὲ σπουδαῖες ἱστορικὲς ἐργασίες γιὰ τὸ Νέο Ἑλληνισμὸ καὶ μὲ τὴν ἐτήσια ἔκθεση τοῦ διευθυντοῦ των.

Τὸ ἀνώτατο αὐτὸ ἐπιστημονικὸ ἱδρυμά μας, τὸ μόνο ποὺ ἔχουμε στὸ ἐξωτερικό, τὸ Ἑλληνικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Βενετίας, ποὺ ἔχει καὶ διατηρεῖ τὰ πλούσια ἀρχεῖα τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων Βενετίας καὶ Λιβόρνου, εἶχε τὴν καλὴ τύχη νὰ εὕρῃ διευθυντὴ τὸν καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μ. Μανούσακα, ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσε δέκα ἔτη ὑπηρεσίας στὴν θέση αὐτή. Παρόλο δὲ ποὺ ὁ κ. Μανούσακας ἔχει τελευταῖα βαρυνθῆ καὶ μὲ ἄλλες μεγάλες ἀποστολές—εἶναι διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος βυζαντινῶν μελετῶν στὴν Ἀθήνα καὶ πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης, ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ πολύτιμες ὑπηρεσίες στὸ ἵδρυμα τῆς Βενετίας ποὺ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του εἶδε καὶ βλέπει ἡμέρες δόξης. Ἔχει σειρὰ ὑποτρόφων (2ετοῦς θητείας), ἐπισκεπτῶν ἐπιστημόνων (2—6 μηνῶν) καὶ συνεργατῶν, διατηρεῖ μουσεῖον μεταβυζαντινῶν ἱερῶν εἰκόνων στὴ Βενετία, διατηρεῖ τὸν Ἅγιο Γεώργιο τῶν Ἑλλήνων τῆς Βενετίας, βιβλιοθήκη, αἴθουσα διαλέξεων καὶ συνεδρίων, κάνει ἐκδόσεις ἐπιστημονικὲς καὶ ἐκδίδει αὐτὸ τὸν ἐτήσιο τόμο τῶν «θησαυρισμάτων» ὅπου πάντοτε συνεργάζεται ὁ καθηγητὴς κ. Μανούσακας ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς ἐπιτελείου Ἑλλήλων καὶ Ξένων ἐπιστημόνων, παλαιῶν καὶ νέων συνεργατῶν του.

Στὸ νέο τόμο (13ο) τοῦ ἔτους 1976 ἔχουμε τὴν ἀνακοίνωση ἀπὸ τὸν κ. Μανούσακα ἑπτὰ ἀνεκδότων ἑλληνικῶν ἐγγράφων τοῦ 15ου αἰῶνος καὶ ἄλλες ἀνακοινώσεις ἐργασιῶν ἐνδιαφέρουσες, ἐπὶ πλέον δὲ μία ἐργασία τοῦ Πατρινοῦ παλαιοῦ ὑποτρόφου τοῦ Ἱδρύματος καὶ λαμπροῦ ἱστοριοδήφη καὶ παλαιογράφου κ. Ἀγαμέμνονος Τσελίκα «Ἀριθμογραμμικὴ παράσταση τῶν τύπων τῶν χαρακώσεων τῶν χειρογράφων», μιὰ πολὺ πρωτότυπη καὶ σημαντικὴ ἐργασία ποὺ πολὺ θὰ συντελέσῃ στὴν ἀναγνώριση παλαιῶν ἐγγράφων τοῦ 15ου αἰῶνος καὶ ἀρχαιοτέρων. Ὁ κ. Τσελίκας ἔχει σημειώσει σταθερὴ καὶ ἀξιοθαύμαστη πρόοδο στὸ ἔργο του καὶ πολλὰ τοῦ χρωστᾶμε καὶ στὴν ἱστορικὴ θεώρηση τῆς γενετείρας του.

Ἀπὸ τὴν ἐτήσια ἔκθεση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος κ. Μανούσακα, πολλὰ μαθαίνουμε γιὰ τὶς ἐργασίες του ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἔργα ποὺ χάρις στὴν κυβερνητική μας ἀρωγὴ ἐπιτελοῦνται στὸ Ἵδρυμα. Ζημιές ἀπὸ σεισμοὺς ὅπως στὸ θόλο τοῦ ναοῦ —εἶναι ὁ καλλίτερος ἑλληνικὸς ναὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ—στὶς στέγες τῶν ἀκινήτων καὶ τοῦ Φλαγγινείου φροντιστηρίου ἀποκαθίστανται καὶ γενικὰ στὸ παλιὸ Κάμπο (συνοικία) τῶν Ἑλλήνων τῆς Βενετίας Ἕλληνες πάλι δουλεύουν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἀπόδοση, ἀναβιβάζοντας τὴν ἐπιστημονικὴ περιωπὴ τοῦ Ἰνστιτούτου μας κάθε ἡμέρα καὶ περισσότερο.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ

FIAT-SIMCA

ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689

ΠΑΤΡΑΙ

Ἔπιπλα ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ

ΓΚΡΕΚΑ

Ἔκθεσις: ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΛΕΦ. 320-480

Ἐργαστήρια: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 25

"ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ"

Ἑβδομαδιαῖο ὄργανο σοσιαλιστικοῦ ἀγῶνα καὶ προβληματισμοῦ

Βιβλιοπωλεῖο "Τροχός" καὶ Κεντρικὸ Πρακτορεῖο Τύπου

ΚΕΝΤΡΟΝ

ΤΡΙΑΝΑ

Συνεχίζουμε μὲ νέο πρόγραμμα

Τραγούδι ὁ γνωστὸς σας καὶ ἀπὸ δίσκους

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Καὶ ἕνα ἐπιτελεῖο ἀπὸ ἐκλεκτὲς καλλιτέχνιδες

Ἐπίσης ἡ ἐκλεκτὴ τραγουδίστρια

ΕΛΠΙΔΑ ΚΟΚΛΑ

Ὀρχήστρα

ΝΩΝΤΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

Τὸ ραντεβοῦ σας στὴν

ΤΡΙΑΝΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΑΠΙΘΑΝΕΣ...

προσκλήσεις ΓΑΜΟΥ καὶ ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

ΑΝΑΓΛΥΦΟΤΥΠΙΕΣ-ΧΡΥΣΟΤΥΠΙΕΣ

ΗΛΙΑΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ-ΙΩΝΙΑΣ 43-☎325263

STRONGER

ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ

Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιὰ κλειδωνιὲς λουκέτα

Ἐὰν κλειδωθῆκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα: 275-006 & 271-443

Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας

Βαφαί — Στιλβώσεις ὑπ ὑδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13

(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὸ πρακτορεῖο ἐφημερίδων Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, ἄλλαξε διεύθυνση μὲ νέα ἐπωνυμία

Α)ΦΟΙ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΙ-Γ. ΣΙΨΑΣ Ο.Ε.

Γιὰ κάθε ἐξυπηρέτησή σας ἀπευθύνεσθε στὰ τηλέφωνα 275-130 καὶ 279-481, Κολοκοτρώνη 12 ἢ Κολοκοτρώνη 34, Πάτραι